

Medlem for 2den Kreds i de Betragtninger, han desangaaende fremsatte, og det forekommer mig, at Forslaget paa dette Punkt burde ændres. Endelig kan jeg ogsaa slutte mig til det ærede Medlems Beklæggelse over, at man har strøget Stempelfrihed for Policekontrakter, men derved er der vel nu intet at gøre.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg takker de ærede Medlemmer, som nu have haft Ordet, for deres Tilslutning til Lovforslaget. Deres Udtalelser give al god Grund til at vente, at vi i denne Samling naa til Ende med det Arbejde, der i de sidste 4 Aar har været udført for at faa gennemført en Lov om Livsforsikringsvirksomhed. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) beklagede, at der ikke gaves Stempelfrihed for de danske Selskabers Policer. Men hvad betyder i Virkeligheden en saadan Stempelfrihed som den, dette Ting i Fjor vedtog; hvad betyder den for Selskaberne og hvad betyder den for de forsikrede, for dem, der skulde have Gavn og Udbytte af en saadan Skattefrafaldelse? Som det blev oplyst i Fjor, kan man regne Stemplet for Policen til ca. 1 pCt. af det første Aars Indbetaling, det vil altsaa sige, at den Mand, der tegner en Livsforsikring, efter hvilken han fremtidig skal betale til en Anstalt 100 Kr. om Aaret, skal en Gang i sit Liv betale en Stempelafgift af 1 Kr., og er der Tale om en dobbelt saa stor Forsikring, altsaa en aarlig Afgift af 200 Kr., bliver det 2 Kr. en Gang for alle. Selskaberne selv faa jo intet heraf, det bliver ikke Lettelse for dem, men det bliver en Skattelettelse, der forsvinder ud til de enkelte forsikrede, til store og smaa blandt disse. At dette nu skulde betyde noget for de indenlandske Selskaber i disses Konkurrence med de udenlandske Selskaber, forstaar jeg ikke. Naar en Mand staar og skal vælge mellem Tilbud fra et indenlandsk og et udenlandsk Selskab, kan dette Hensyn, at den paagældende en Gang i sit Liv kan spare 1 eller 2 Kr. ved at gaa til det danske Selskab, absolut ikke være afgørende for hans Valg. Og jeg tror vedblivende, at det vilde have sine Konsekvenser. Brandforsikrings-selskaberne ville med samme Ret kunne sige: Hvorfor skulde de forsikrede hos os betale Stempel af deres Policer? Og det viser sig jo ogsaa, at det er som en Konsekvens, at man nu kræver denne Stempelfrihed, idet man paaberaaber sig, at da Anstalten i sin Tid — ved Loven af 1872

— har faaet denne Stempelfrihed, bør den udstrækkes til de andre Selskaber. Indføre vi det, ville de samme Krav lyde stærkere og stærkere fra andre Forsikrings-selskaber. Og den hele Lettelse betyder saa grumme lidt. Staten skulde frafalde en Skat og opgive en Indtægt, en stadig voksende Indtægt, og lade den forsvinde bort i smaa ubetydelige Beløb til mange forskellige Mennesker, hvor den i de fleste Tilfælde ingen Betydning vil have. Dernæst mener jeg, at der er noget vist inkonsekvent i, at man vil vedtage dette paa denne Lov, som jo har til Princip, at alle Udgifterne ved Tilsynet med Selskaberne skulde betales af Selskaberne selv og altsaa ikke falde Statskassen til Last. Som Følge deraf lægger man en Afgift paa $\frac{2}{5}$ pro Mille paa de enkelte Selskaber, men hvis man nu samtidig siger, at saa skal Statskassen opgive en Indtægt, den har haft og har af Livsforsikringsvirksomheden, er det i Virkeligheden ad en Omvej alligevel at lægge Udgifterne ved Loven over paa Statskassen, skønt Mening er, at Selskaberne skulde bære dem. Hvad angaar den højeste Forsikring, et Selskab kan tegne uden Genforsikring, et Spørgsmaal, der blev omtalt saavel af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) som af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), skal jeg erkende, at der her ikke er fuld Overensstemmelse mellem Bestemmelserne for Livsforsikringsaktieselskaber og gensidige Livsforsikrings-selskaber. Imidlertid, da der jo dog nu ved den sidste Ændring, der blev foretaget ved 3die Behandling i det andet Ting, er stillet en bestemt Grænse for Størrelsen af det gensidige Selskabs hele tegnede Garantikapital, tror jeg ikke, at dette Spørgsmaal, der dog kun vilde træde frem i ganske enkelte og særlige Tilfælde, kan have nogen væsentlig Betydning eller en Betydning, der stærkt skulde kunne paakræve en Ændring, naar saadanne i øvrigt ikke anses nødvendige.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Under Mødet har jeg fra Folketingets Formand modtaget Meddelelse om, at Forslag til Lov om Foranstaltninger til døv-